

[Kurt Hansen]

bedre stillet i den situation, der bliver skabt efter vedtagelsen af dette lovforslag.

Ministeren bryster sig af, at ordningen, som den har virket indtil nu, har bevirket, at ca. 50 pct. af dem, der har været igennem jobtilbudsordningen, har fået varig beskæftigelse. Jeg føler mig ikke overbevist om, at ministeren har ret i den udtalelse, for som jeg kan vurdere det, ser ministeren kun på, hvor mange der fortsætter i jobbet, umiddelbart efter at de 9 måneder er gået. Ministeren går ikke videre og ser på, hvad der sker efter 10 måneder, 11 måneder, 12 måneder og 13 måneder, for på den måde at få en helhedsvurdering. Det havde været noget andet, hvis 50 pct. af dem, der havde fået et jobtilbud og sagt ja og var gået ind i det ansættelsesforhold, til dato, altså nu her i dag, havde dette ansættelsesforhold fortsat. O.k., så er der nogen realitet i det, ministeren kommer med, men jeg tvivler meget på, at det forholder sig på den måde.

Ministeren siger, at det eneste svar, vi har, er: »Først fyret – først i arbejde«. Vi har sagt, at den politik, vi stiller op, er principiel, og den har et langsigtet perspektiv. Det drejer sig om at få A-kasserne tilbage til fagforeningerne og så administrere ud fra princippet: »Først arbejdsløs – først tilbud om arbejde.«

O.k., dette kan ikke lade sig gøre, vi kan ikke få de ændringer igennem nu. Men vi ved, at der er en række tiltag ude omkring blandt de aktive arbejdsløse og blandt de aktive fagforeninger for at administrere ud fra disse principper, og det kan rent faktisk lade sig gøre en hel del steder.

Man kunne også godt tilrettelægge en jobtilbudsordning på andre præmisser. Det var netop dem, jeg gav udtryk for til sidst ved at sige, at alle langtidsarbejdsløse skulle have et jobtilbud inden for et år, i hvert fald mindst ét jobtilbud, det skulle være på helt ordinære ansættelsesbetingelser, det skulle være inden for ens hidtidige fagområde, det skulle være uden penge med hjemmefra til arbejdsgiverne, og det skulle være uden sanktioner. Dette ville være muligt. Det er at gå knap så langt, som vi gerne ville, men det ville være et skridt på vejen i forhold til de principper, vi har stillet op for, hvordan de arbejdsløses rettigheder kan sikres – fremfor de tilstande, som arbejdsministeren søger at skabe med sit lovforslag her.

Fogh Rasmussen (V):

Det, der kalder mig herop, er arbejdsministerens bemærkninger til lovforslaget om uddannelses- og erhvervsvejledning. Rent faktisk lykkedes det for en del af arbejdsministerens tale at trænge igennem den lydmur, som har etableret sig i midten af salen. Jeg udtaler mig dog med forbehold for, at jeg kan have hørt forkert. Det lykkedes mig at opfange, at arbejdsministeren gik med planer om at udnytte bemyndigelsen i loven til at foretage ændringer i rådets sammensætning i forhold til den liste, som er anført her i § 3. Jeg ville da gerne have at vide, om jeg har hørt forkert. Det må i så fald tilskrives, at der har været så megen støj.

Jeg forstod, at arbejdsministeren kædede det sammen med nogle overvejelser om den køspolitiske situation i dette uddannelses- og erhvervsvejledningsråd. Jeg vil gerne have arbejdsministeren til at bekræfte, så det er tydeligt for enhver, at det naturligvis ikke kan være sådan, at arbejdsministeren eller nogen anden kan lægge pres på en organisation, for at den skal udnævne repræsentanter af et bestemt køn til at sidde i dette uddannelses- og erhvervsvejledningsråd.

Jeg vil gerne benytte anledningen til samtidig at anbefale ændringsforslag nr. 5 i betænkningen over lovforslaget om uddannelses- og erhvervsvejledning. Det er et ændringsforslag, som indebærer, at landbrugets repræsentation i erhvervs- og uddannelsesvejledningsrådet ændres, således at Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger tages ud, og at der i stedet indsættes en repræsentant fra landbo- og husmandsforeningerne. Vi må opfatte det sådan, at SALA nok i første omgang er taget med af systematiske grunde, fordi man har ønsket repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter indsat i rådet, fordi det er dem, der normalt forestår uddannelsen. Men i landbruget er det jo lidt anderledes. Som vi har fået oplyst, er det i høj grad landbo- og husmandsforeningerne, der varetager vejledningsarbejdet inden for landbruget, og det er også sådan, at landbo- og husmandsforeningerne allerede har et meget omfattende arbejde i gang på dette felt. Vi kan da godt se, at SALA dækker en del af den industrielle del af landbrugssektoren noget bedre end landbo- og husmandsforeningerne, men det er nu sådan, at det er landbo-